

Warszawa, dnia 12 września 2019 r.

Poz. 1745

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 21 sierpnia 2019 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających
oraz nowych substancji psychoaktywnych²⁾**

Na podstawie art. 44f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r. poz. 852 i 1655) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych (Dz. U. poz. 1591) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 2 do tytułu rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniającą decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylającą decyzję Rady 2005/387/WSiSW (Dz. Urz. UE L 305 z 21.11.2017, str. 12);
- 2) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2019/369 z dnia 13 grudnia 2018 r. zmieniającą załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji „narkotyku” (Dz. Urz. UE L 66 z 07.03.2019, str. 3).”;

2) w załączniku nr 1 do rozporządzenia „WYKAZ SUBSTANCJI PSYCHOTROPOWYCH Z PODZIAŁEM NA GRUPY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 32 USTAWY Z DNIA 29 LIPCA 2005 R. O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII” w:

a) części „1. SUBSTANCJE PSYCHOTROPOWE GRUPY I-P” w tabeli uchyla się lp. 8, 39, 49, 60, 77, 80 i 84,

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. poz. 95).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 30 lipca 2019 r. pod numerem 2019/387/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

b) części „2. SUBSTANCJE PSYCHOTROPOWE GRUPY II-P” w tabeli po lp. 39 dodaje się lp. 40–63 w brzmieniu:

40	ETYLON		2-etyloamino-1-(3,4-metylenodiosietylofenylo)propan-1-on
41	4-MEC	4-metylo-N-etylokatynon	2-etyloamino-1-(4-metylo-fenylo)propan-1-on
42	4-FLUOROAMFETAMINA	4-FMP 4-FA	1-(4-fluorofenylo)-2-aminopropan
43	PENTEDRON	α -metyloaminowaletofenon	1-fenylo-2-(metyloamino)pentan-1-on
44	AB-PINACA		N-(1-amino-3-metylo-1-oksobutan-2-ylo)-1-pentylo-1H-indazolo-3-karboksyamid
45	AB-CHMINACA		N-[(1S)-1-(aminokarbonylo)-2-metylopropylo]-1-(cykloheksylo)metylo)-1H-indazolo-3-karboksyamid
46		5F-PB-22	ester chinolin-8-ylowy kwasu 1-(5-fluoropentylo)-1H-indol-3-karboksyloowego
47	UR-144		(1-pentylo-1H-indol-3-ilo)(2,2,3,3-tetrametylocyklopropylo)metanon
48	MDMB-CHMICA		2-[[1-(cykloheksylo)metylo]-1H-indolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanian metylu
49		5F-AKB-48	N-(1-adamantylo)-1-(5-fluoropentylo)-1H-indazol-3-karboksyamid, czyli 1-(5-fluoropentylo)-N-tricyklo[3.3.1.1 ^{3,3} .7]dekan-1-ylo-1H-indazol-3-karboksyamid
50	XLR-11	5-FUR-144	[1-(5-fluoropentylo)-1H-indol-3-ilo][(2,2,3,3-tetrametylocyklopropylo) metanon
51	5F-MDMB-PINACA	5F-ADB	(S)-2-[1-(5-fluoropentylo)-1H-indazolo-3-karboksyamido]-3,3-dimetylobutanian metylu 2-[[1-(5-fluoropentylo)-1H-indazolo-3-karbonylo]amino]-3,3-dimetylobutanian metylu
52	4,4'-DMAR		(4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrookszazolo-2-amina)
53	N-ETYLOPENTYLON N-ETYLNORPENTYLON	Efylon, BK-EBDP	1-(2H-1,3-benzodioxol-5-ylo)-2-(etyloamino)pentan-1-on
54	CUMYL-4CN-BINACA		1-(4-cyjanobutylo)-N-(1-metylo-1-fenyloetylo)-1H-indazolo-3-karboksyamid
55	ADB-CHMINACA	MAB-CHMINACA	N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-ylo)-1-(cykloheksylo)metylo)-1H-indazolo-3-karboksyamid
56	FUB-AMB	AMB-FUBINACA	2-({1-(4-fluorofenylo)metylo}-1H-indazol-3-karbonylo}amino)-3-metylobutanian metylu
57		Alfa-PVP α -PVP	1-fenylo-2-(pitolidyn-1-ylo)pentan-1-on
58	MEFEDRON	4-metylometkatynon	(\pm)-2-metyloamino-1-(4-metylofenylo)propan-1-on
59	JWH-018	1-pentylo-3-(1-naftoilo)indol	naftalen-1-ylo(1-pentyloindol-3-ilo)metanon
60	AM-2201		1-[(5-fluoropentylo)-1H-indol-3-ilo]-1-naftylometanon

61	MDPV	MDαPVP MDPK	1-(1,3-benzodioxo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylopentan-1-on
62	METYLON	3,4-metylenodioxymetkatynon bk-MDMA	1-(1,3-benzodioxol-5-yl)-2-(metyloamino)propan-1-on
63	ADB-FUBINACA		<i>N</i> -[(1 <i>S</i>)-1-(aminokarbonylo)-2,2-dimetylopropylo]-1-[(4-fluorofenyl)metylo]-1 <i>H</i> -indazolo-3-karboksyamid

c) części „4. SUBSTANCJE PSYCHOTROPOWE GRUPY IV-P” w tabeli:

- uchyla się lp. 3 i 45,
- po lp. 72 dodaje się lp. 73 w brzmieniu:

73	FENAZEPAM		7-bromo-5-(2-chlorofenyl)-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
----	-----------	--	--

3) w załączniku nr 2 do rozporządzenia „WYKAZ ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH Z PODZIAŁEM NA GRUPY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 31 USTAWY Z DNIA 29 LIPCA 2005 R. O PRZECIWDZIAŁANIU NARKOMANII, ORAZ ZE WSKAZANIEM ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH GRUPY IV-N DOPUSZCZONYCH DO STOSOWANIA W LECZNICTWIE ZWIERZĄT ZGODNIE Z ART. 33 UST. 2 TEJ USTAWY” w części „1. ŚRODKI ODURZAJĄCE GRUPY I-N” w tabeli:

- a) uchyla się lp. 1-3, 10, 24, 88, 187, 191, 193-195 i 200,
- b) po lp. 201 dodaje się lp. 202 w brzmieniu:

202	Ortofluorofentanył		<i>N</i> -(2-fluorofenyl)- <i>N</i> -[1-(2-fenyletylo)-4-piperidynylo]-propanamid
-----	--------------------	--	---

4) załącznik nr 3 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *wz. J. Szczurek-Żelazko*

WYKAZ NOWYCH SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH

1. Wykaz nowych substancji psychoaktywnych z określeniem ich nazw i oznaczeń chemicznych

Lp.	Międzynarodowe nazwy zalecane	Inne nazwy	Oznaczenia chemiczne
	1	2	3
1	4-CEC	4-chloroetkatynon	1-(4-chlorofenyl)-2-(etyloamino)propan-1-on
2	5-CI-UR-144		[1-(5-chloropentyl)-1 <i>H</i> -indol-3-yl](2,2,3,3-tetrametylocyklopropyl)metanon
3	2-CMC	2-chlorometkatynon	1-(2-chlorofenyl)-2-(metyloamino)propan-1-on
4	4-EEC	4-etyloetkatynon	2-(etyloamino)-1-(4-etylofenyl)propan-1-on
5	5F-AB-PINACA		<i>N</i> -(1-amino-3-metylo-1-oksobutan-2-yl)-1-(5-fluoropentyl)-1 <i>H</i> -indazol-3-karboksamid
6	5F-AMB		2- <i>N</i> -([1-(5-fluoropentyl)-1 <i>H</i> -indazol-3-yl]karbonylo)amino)-3-metylobutanian metylu
7	3-Me-MAPB		2-(metyloamino)-1-(3-metylofenyl)butan-1-on
8	4-metylo- <i>N,N</i> -DMC	4-MDMC	2-(dimetyloamino)-1-(4-metylofenyl)propan-1-on
9	NM-2201		naftalen-1-yl-1-(5-fluoropentyl)-1 <i>H</i> -indol-3-

				-karboksylan	
10	PV8	alfa-PEP, alfa-PHPP		1-fenylo-2-(pirolidyn-1-ylo)heptan-1-on	
11	THJ-2201			1-[(5-fluoropentyl)-1 <i>H</i> -indazol-3-ylo]-1-naftylometanon	
12	alfa-PVT	α - pirolidynopentiofenon, α - pirolidynowalerotiofenon		2-(pirolidyn-1-ylo)-1-(tiofen-2-ylo)pentan-1-on	
13	NEP	alfa- etyloaminopentiofenon, N-Etylonorpentedron, alfa- etyloaminowalerofenon, alfa-EAPP		2-(etyloamino)-1-fenylpentan-1-on	
14	5-DBFPV	3-deoxy-3,4-MDPV		1-(2,3-dihydro-1-benzofuran-5-ylo)-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on	
15	4-Cl- α -PVP			1-(4-chlorofenyl)-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on	
16	NEMNP	4-metylo-N- -etylonorpentedron, 4-		2-(etyloamino)-1-(4-metylofenyl)pentan-1-on	

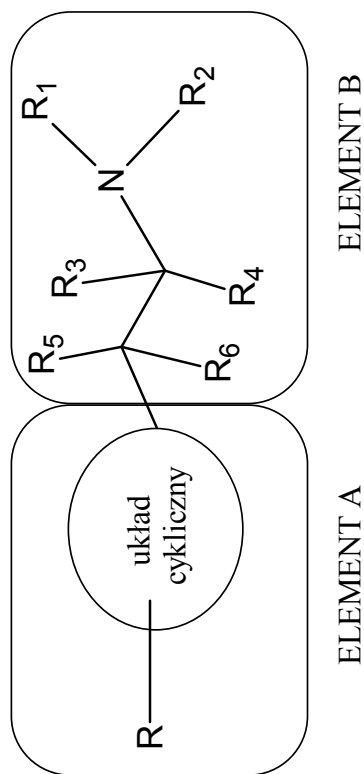
		-MEAP, 4-metyl-alfa-etylamino-pentiofenon	
17	5F-AMBICA		<i>N</i> -(1-amino-3-metylo-1-oksobutan-2-ylo)-1-(5-fluoropentyl)-1 <i>H</i> -indol-3-karboksamid
18	TH-PVP		2-(pirolidyn-1-ylo)-1-(5,6,7,8-tetrahydronaftalen-2-ylo)pentan-1-on
19		<i>N</i> -propylo-pentadron	1-fenyl-2-(propyloamino)pentan-1-on
20		<i>N</i> -izopropylo-pentadron	1-fenyl-2-[(propan-2-yloamino)]pentan-1-on
21	α -PHiP	α -pirolidynoizohexanofenon	1-fenyl-4-metylo-2-(pirolidyn-1-ylo)pentan-1-on
22	3-CEC	3-chloroetkatynon	1-(3-chlorofenyl)-2-(etyloamino)propan-1-on
23	AMB-CHMICA	MMB-CHMICA	2-{{[1-(cykloheksylometylo)indolo-3-karbonylo]amino}-3-metylobutanian metylu
24	MDPHP		1-(1,3-benzodioskso-5-ylo)-2-(1-pirolidyn-1-ylo)heksan-1-on
25	4-FLUOROPENTEDRON	4-FPD	1-(4-fluorofenyl)-2-(metyloamino)pentan-1-on
26	MPHP	4-metylo- α -pirolidynoheksanofenon	1-(4-metylofenyl)-2-(pirolidyn-1-ylo)heksan-1-on

27	ETIZOLAM		4-(2-chlorofenyl)-2-etylo-9-metylo-6 <i>H</i> -tieno[3,2- <i>f</i>][1,2,4]triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4]diazepina
28	BENZYLUFENTANYL		<i>N</i> -(1-benzylpiperidyn-4-yl)- <i>N</i> -fenylpropanamid
29	3-FLUOROFENMETRAZYNA	3-FPM, 3F-fenmetrazyna, PAL-593, 3-FPH, 3-FMP	2-(3-fluorofenyl)-3-metylomorfolina
30	KLONAZOLAM	Clonitrazolam	6-(2-chlorofenyl)-1-metylo-8-nitro-4 <i>H</i> -[1,2,4]triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4]benzodiazepina
31	FLUBROMAZOLAM		8-bromo-6-(2-fluorofenyl)-1-metylo-4 <i>H</i> -[1,2,4]triazolo[4,3- <i>a</i>][1,4]benzodiazepina
32	DIKLAZEPAM	2-Chlorodiazepam, Ro 5-3448	[7-chloro-5-(2-chlorofenyl)-1-metylo-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
33	3-HYDROKSYFENAZEPAM	3-hydroxy BD 98	7-bromo-5-(2-chlorofenyl)-3-hydroksy-1,3-dihydro-2 <i>H</i> -1,4-benzodiazepin-2-on
34	4-HO-MiPT	4-hydroksy- <i>N</i> -metylo- <i>N</i> -izopropylotryptamina	3-{2-[metylo(propan-2-yl)amino]etylo}-1 <i>H</i> -indol-4-ol
35	ALD-52	<i>N</i> -acetylo-LSD, ALD	1-Acetylo- <i>N</i> , <i>N</i> -dietylo-6-metylo-9,10-didehydroergolina-8β-karboksyamid, (6 <i>a</i> R, 9 <i>R</i>) -4-acetylo- <i>N</i> , <i>N</i> -dietylo-7-metylo-4,6,6 <i>a</i> ,7,8,9,9-heksahydroindolo [4,3- <i>fg</i>] chinolino-9-karboksyamid

36	ETH-LAD	N-etylnor LSD, Dietyloamid kwasu 6-etylo-6-norlizergowego	(6aR,9R)-N,N-dietylo-7-etylo-4,6,6a,7,8,9-heksahydroindolo-[4,3-fg]chinolino-9-karboksamid
37	pF-4-METYLOAMINOREKS	4-Fluoro-4-metyloaminoreks para-fluoro-4-metyloaminoreks	5-(4-fluorofenilo)-4-metylo-4,5-dihydro-1,3-oxazol-2-amina
<p>oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sole nowych substancji psychoaktywnych wyżej wymienionych, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe, - stereoisomery nowych substancji psychoaktywnych wyżej wymienionych, jeżeli istnienie takich stereoisomerów jest możliwe w ramach użytego oznaczenia chemicznego. 			

2. Pochodne 2-fenyletoaminy – grupa I-NPS

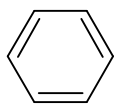
Każdy związek pochodzący od 2-fenyletoaminy zawierający w strukturze cząsteczki element A (którego szczegółowa budowa jest określona w punkcie 2.1.) połączony z elementem B (którego szczegółowa budowa jest określona w punkcie 2.2.), o maksymalnej łącznej masie cząsteczkowej 500 u, oraz sole tych związków, o ile istnienie takich soli jest możliwe, i stereoizomery tych związków, o ile ich istnienie jest możliwe.

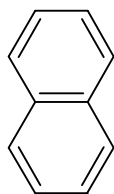
2.1. ELEMENT A

a) element A może zawierać następujące układy cykliczne: fenyl-, naftyl-, tetralinyl-, metylenodiodoksyfenyl-, etylenodiodoksyfenyl-, furyl-, pirolil-, tiofuranil-, pirydyl-, benzofuranil-, dihydrobenzofuranil-, indanyl-, indenyl-, tetrahydrobenzodifuranil-, benzodifuranil-, tetrahydrobenzodipiranyl-, cyklopentyl-, cykloheksyl-.

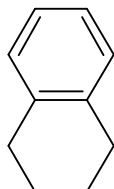
Układy cykliczne elementu A:

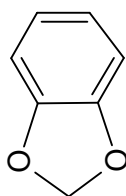
fenył-

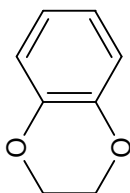
naftyl-

tetralinyl-

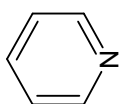
metylenodioksyfenył-

etylenodioksyfenył-

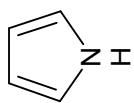
furył-

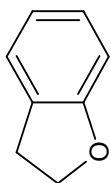
pirydył-

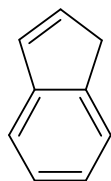
tiofuranyl-

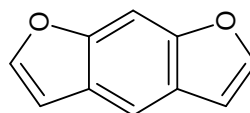
pirolil-

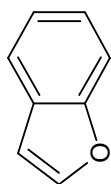
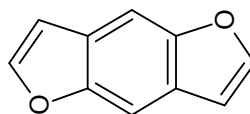
dihydrobenzofuranyl-

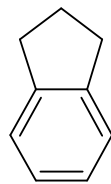
indenyl-

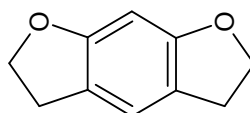
benzodifuranyl-

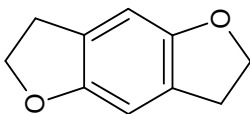
benzofuranyl-

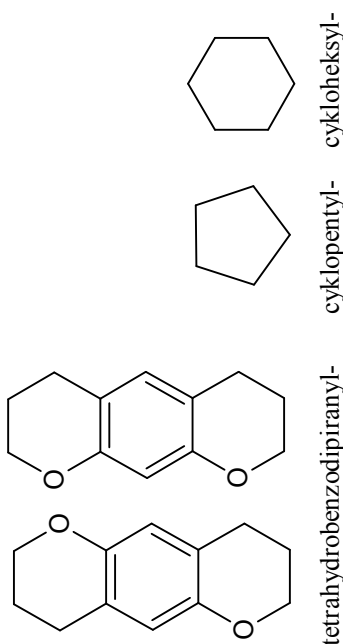

indanyl-

tetrahydrobenzodifuranyl-

tetrahydrobenzodipiranyl- cyclopentyl- cyclohexyl-

- b) atom wodoru w układach cyklicznych elementu A, o których mowa w punkcie 2.1. lit. a, może być podstawiony w dowolnej pozycji (jednej lub kilku) podstawnikiem R w postaci atomu fluoru, chloru, bromu, jodu lub następujących grup: alkilowej (zawierającej do 6 atomów węgla, tj. do C6), alkenylowej (do C6), alkinyłowej (do C6), alkoksylowej (do C6), karboksylowej, alkilosulfonyłowej (do C6), nitrowej. Wyżej wymienione grupy mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 8 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układzie cyklicznym elementu A).

2.2. ELEMENT B

Podstawnikami R1, R2, R3, R4, R5, R6 w elemencie B mogą być: atom wodoru lub wymienione poniżej atomy, grupy atomów lub układy cykliczne:

- a) podstawnikami R1 i R2 zlokalizowanymi przy atomie azotu mogą być grupy: alkilowa (do C6), cykloalkilowa (do C6), benzylowa, alkenylowa (do C6), alkilokarbonyłowa (do C6), hydroksylowa, aminowa. Ponadto podstawniki te mogą tworzyć układ cykliczny,

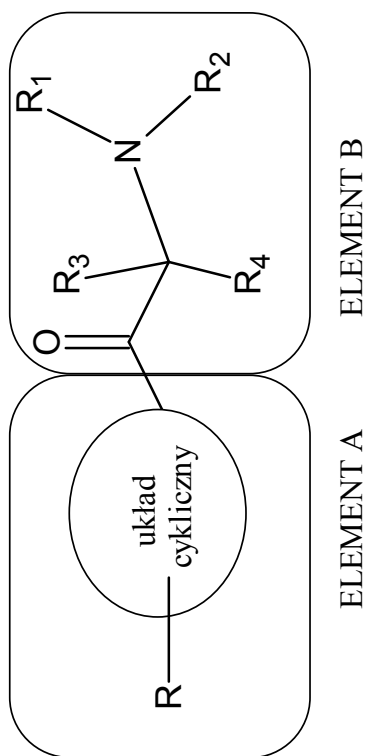
w którym atom azotu zawarty jest w strukturze pierścienia (np. pirolidyna, piperidyna). Możliwe jest również utworzenie układu cyklicznego pomiędzy atomem azotu a fragmentami elementu B (podstawnikami od R3 do R6). Tak utworzone układy cykliczne mogą zawierać atomy węgla, tlenu, siarki, azotu i wodoru, przy czym liczba atomów w pierścieniu może wynosić od pięciu do siedmiu. Do grupy I-NPS nie zalicza się związków, w których atom azotu stanowi część układu cyklicznego skondensowanego z elementem A.

Wyżej wymienione podstawniki R1 i R2 mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób nowe podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 10 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układzie cyklicznym),

- b) podstawnikami R3, R4, R5, R6 mogą być atomy: fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupy: alkilowa (do C10), cykloalkilowa (do C10), benzylova, fenylova, alkenylova (do C10), alkinylova (do C10), hydroksylova, alkoksylova (do C10), alkilosulfonylova (do C10), alkiloksykarbonylova (do C10), przy czym możliwe jest utworzenie połączenia każdego z podstawników R3, R4, R5 lub R6 zarówno z podstawnikiem R, jak i układem cyklicznym elementu A, lub utworzenie połączenia pomiędzy podstawnikami od R3 do R6 prowadzące do zamknięcia pierścienia i powstania struktury cyklicznej. Powstałe w ten sposób struktury cykliczne mogą zawierać od czterech do sześciu atomów. Wyżej wymienione podstawniki R3, R4, R5, R6 i powstałe struktury cykliczne mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób nowe podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 10 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układach cyklicznych). Jeśli podstawniki od R3 do R6 są częścią pierścienia zawierającego atom azotu elementu B, to dalsze podstawienia podlegają ograniczeniom określonym w punkcie 2.2. lit. a.

3. Pochodne katynonu (2-amino-1-fenylpropan-1-onu) – grupa II-NPS

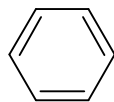
Każdy związek pochodzący od 2-amino-1-fenylpropan-1-onu zawierający w budowie cząsteczki element A (którego szczegółowa budowa jest określona w punkcie 3.1.), połączony z elementem B (którego szczegółowa budowa jest określona w punkcie 3.2.), o maksymalnej łącznej masie cząsteczkowej 500 u oraz sole tych związków, o ile istnienie takich soli jest możliwe, i stereoizomery tych związków, o ile ich istnienie jest możliwe.

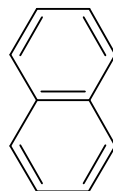
3.1. ELEMENT A:

- a) element A może zawierać następujące układy cykliczne: fenył-, naftył-, tetralinył-, metylenodiodioksyfenył-, etylenodiodioksyfenył-, furył-, pirolil-, tiofuranyl-, pirydył-, benzofuranyl-, dihydrobenzofuranyl-, indanył-, indenyl-, tetrahydrobenzodifuranyl-, benzodifuranyl-, tetrahydrobenzodipiranył-, cyklopentył-, cykloheksyl-.

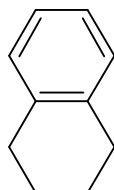
Układy cykliczne elementu A:

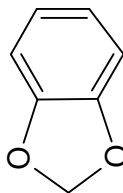
fenył-

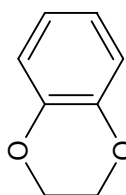
naftył-

tetralinył-

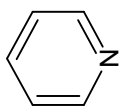
metylenodiodioksyfenył-

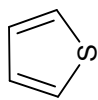
etylenodiodioksyfenył-

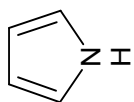
furył-

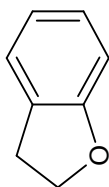
pirydyl-

tiofuranyl-

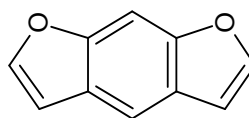
pirolil-

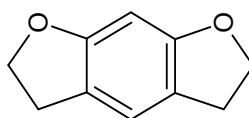
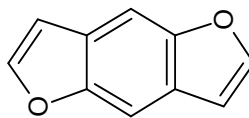
dihydrobenzofuranyl-

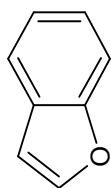
indenyl-

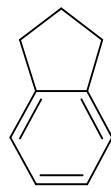
benzodifuranyl-

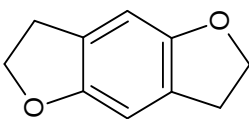
tetrahydrobenzodifuranyl-

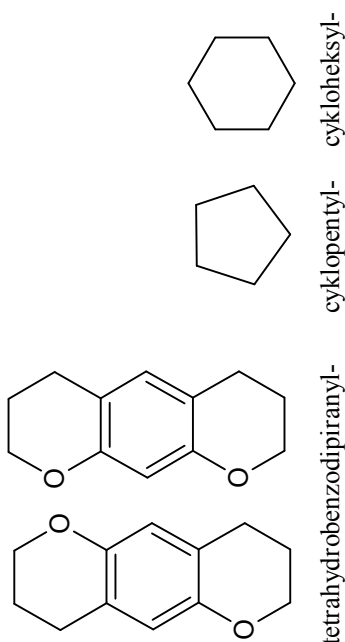
benzofuranyl-

indanyl-

tetrahydrobenzodifuranyl-

tetrahydrobenzodipiranyl- cyklopentyl- cykloheksyl-

- b) atom wodoru w układach cyklicznych elementu A, o których mowa w punkcie 3.1. lit. a, może być podstawiony w dowolnej pozycji (jednej lub kilku) podstawnikiem R w postaci atomu fluoru, chloru, bromu, jodu lub następujących grup: alkilowej (zawierającej do 6 atomów węgla, tj. do C6), alkenylowej (do C6), alkoksyłowej (do C6), karboksylowej, alkilosulfonylowej (do C6), nitrowej. Wyżej wymienione grupy mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 8 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układzie cyklicznym).

3.2. ELEMENT B

Podstawnikami R1, R2, R3, R4 w elemencie B mogą być: atom wodoru lub wymienione poniżej atomy, grupy atomów lub układy cykliczne:

- a) podstawnikami R1 i R2 zlokalizowanymi przy atomie azotu mogą być grupy: alkilowa (do C6), cykloalkilowa (do C6), benzylowa, alkenylowa (do C6), alkilokarbonylowa (do C6), hydroksylowa, aminowa. Ponadto podstawniki te mogą tworzyć układ cykliczny, w którym atom azotu zawarty jest w strukturze pierścienia (np. pirolidyna, piperidyna). Możliwe jest również utworzenie układu

cyklicznego pomiędzy atomem azotu a fragmentem elementu B (podstawniki od R3 do R4). Tak utworzone układy cykliczne mogą zawierać atomy węgla, tlenu, siarki, azotu i wodoru, przy czym liczba atomów w pierścieniu może wynosić od pięciu do siedmiu.

Wyżej wymienione podstawniki R1 i R2 mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób nowe podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 10 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układzie cyklicznym),

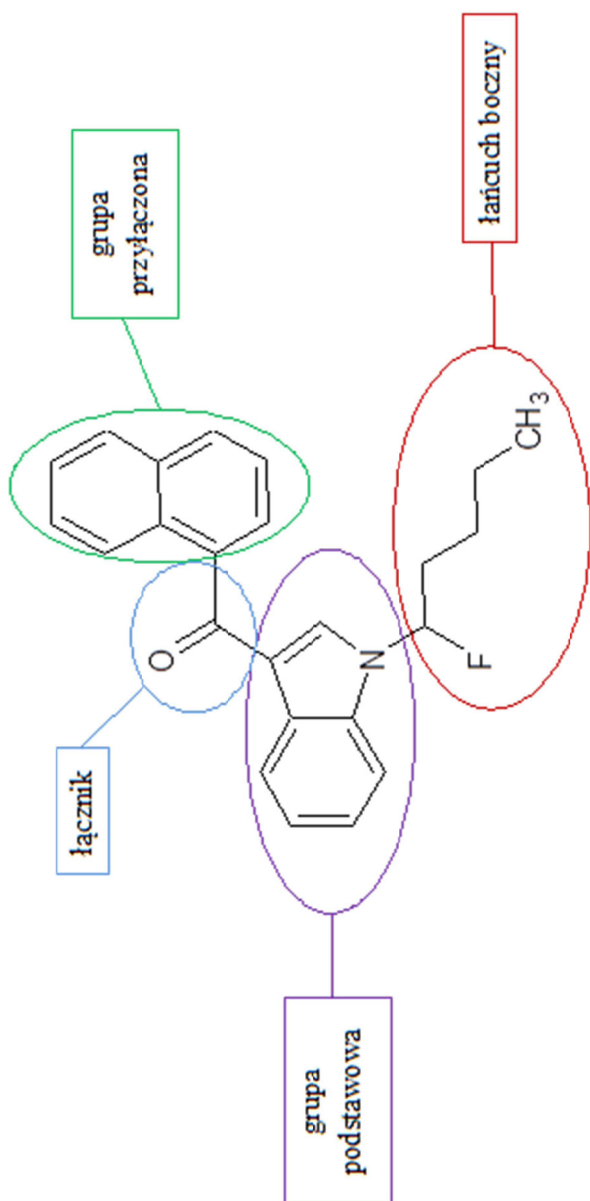
b) podstawnikami R3 i R4 mogą być atomy: fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupy: alkilowa (do C10), cykloalkilowa (do C10), benzylova, fenylova, alkenylova (do C10), alkinylova (do C10), hydroksylova, alkoksylova (do C10), alkilosulfonylova (do C10), alkiloksykarbonylova (do C10), przy czym możliwe jest utworzenie połączenia podstawnika R3 lub R4 zarówno z podstawnikiem R, jak i układem cyklicznym elementu A, lub utworzenie połączenia pomiędzy podstawnikami od R3 do R4 prowadzące do zamknięcia pierścienia i powstania struktury cyklicznej. Powstałe w ten sposób struktury cykliczne mogą zawierać od czterech do sześciu atomów.

Wyżej wymienione podstawniki R3, R4 i powstałe struktury cykliczne mogą być dalej podstawione, w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe, atomami lub połączeniami atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu. Otrzymane w ten sposób nowe podstawniki mogą posiadać najdłuższy łańcuch zawierający maksymalnie do 10 atomów (nie licząc atomów wodoru i atomów w układach cyklicznych).

4. Syntetyczne kannabinoidy (kannabinomimetyki) – grupa III-NPS

Każdy związek zawierający w swojej budowie cztery elementy struktury określone jako: grupa podstawowa, łącznik, grupa przyłączona, łańcuch boczny, których szczegółowa budowa jest opisana w punktach od 4.1. do 4.4., oraz sole tych związków, o ile istnienie takich soli jest możliwe, i stereoizomery tych związków, o ile ich istnienie jest możliwe.

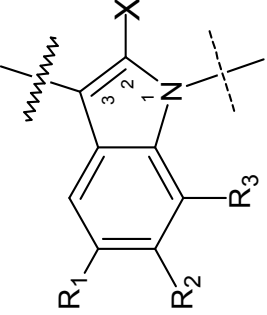
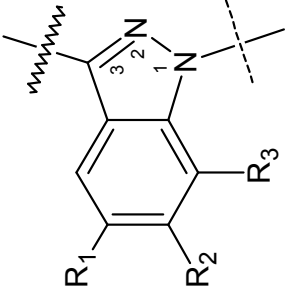
Modelowa struktura syntetycznych kannabinoidów przedstawiona jest na przykładzie 1-fluoro-JWH-018:

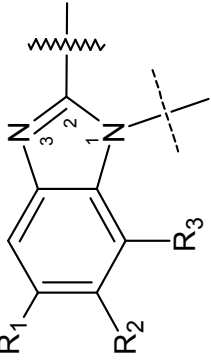
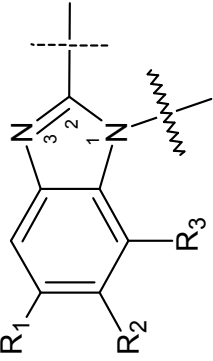
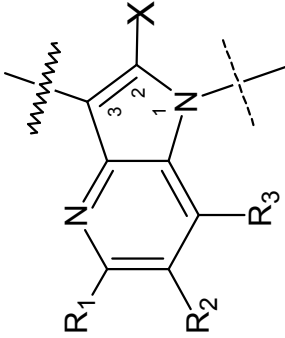

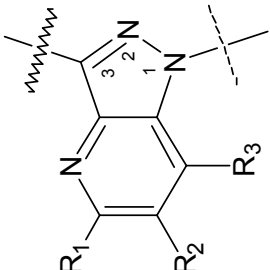
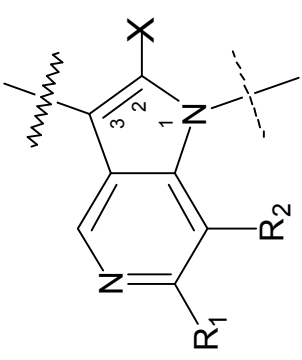
4.1. Grupa podstawowa

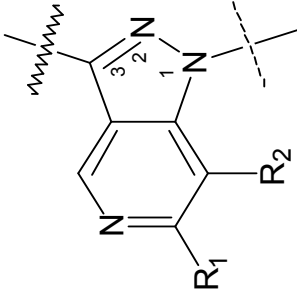
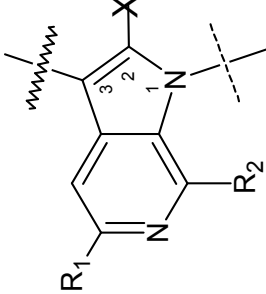
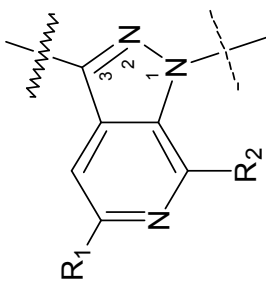
Grupa podstawowa może zawierać następujące układy cykliczne: indol-1,3-diyl, indazol-1,3-diyl, benzimidazol-1,2-diyl, 4-azaindol-1,3-diyl, 4-azaindol-1,3-diyl, 5-azaindol-1,3-diyl, 5-azaindol-1,3-diyl, 6-azaindol-1,3-diyl, 6-azaindol-1,3-diyl, 6-azaindol-1,3-diyl, 7-azaindol-1,3-diyl, 7-azaindol-1,3-diyl, karbazol-1,4-diyl, pirazol-1,5-diyl, pirazol-1,3-diyl, 4-chinolon-1,3-diyl.

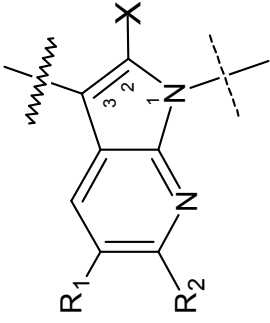
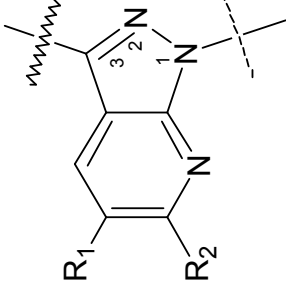
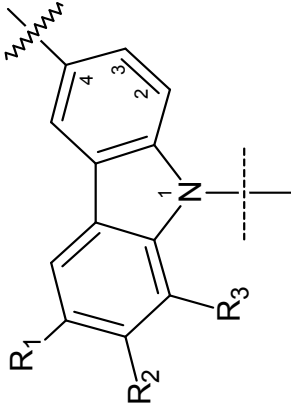
Układy cykliczne grupy podstawowej:

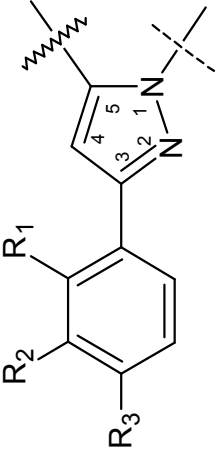
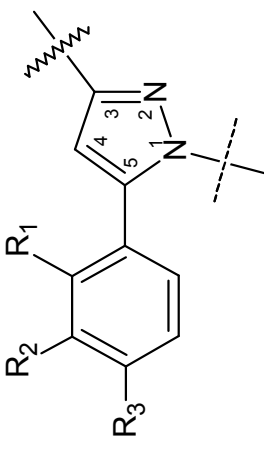
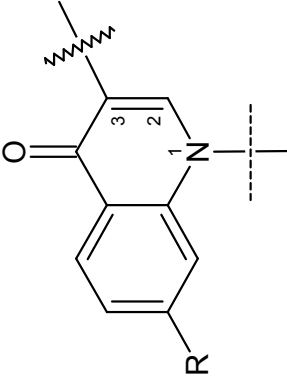
<p>a) indol-1,3-diył (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	 <p>The diagram shows the indole-1,3-diył structure. The benzene ring is numbered 1 to 6, and the pyrrole ring is numbered 1 to 3. Substituents are: R1 at position 4, R2 at position 5, R3 at position 2, X at position 3, and a wavy line at position 3. The nitrogen atom is at position 1.</p>
<p>b) indazol-1,3-diył (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	 <p>The diagram shows the indazole-1,3-diył structure. The benzene ring is numbered 1 to 6, and the imidazole ring is numbered 1 to 3. Substituents are: R1 at position 4, R2 at position 5, R3 at position 2, and a wavy line at position 3. The nitrogen atoms are at positions 1 and 3.</p>

c) benzimidazol-1,2-diyl izomer I (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 2, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)	
d) benzimidazol-1,2-diyl izomer II (podstawienie do łącznika poprzez atom azotu w pozycji 1, a do łańcucha bocznego poprzez atom węgla w pozycji 2)	
e) 4-azaindol-1,3-diyl (podstawienie łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)	

<p>f) 4-azaindazol-1,3-diyl (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>g) 5-azaindol-1,3-diyl (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	

<p>h) 5-azaindazol-1,3-diył (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>i) 6-azaindol-1,3-diył (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>j) 6-azaindazol-1,3-diył (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	

<p>k) 7-azaindol-1,3-diyl (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>l) 7-azaindazol-1,3-diyl (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>m) karbazol-1,4-diyl (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 4, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	

<p>n) pirazol-1,5-diyd (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 5, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>o) pirazol-1,3-diyd (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	
<p>p) 4-chinolon-1,3-diyd (podstawienie do łącznika poprzez atom węgla w pozycji 3, a do łańcucha bocznego poprzez atom azotu w pozycji 1)</p>	

Podstawnikami R1, R2, R3 w grupie podstawowej stanowiącej jeden z układów opisanych w lit. a-o mogą być atomy wodoru, fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupy: metylowa, metoksylova, nitrova.

Podstawnikiem X w grupie podstawowej stanowiącej jeden z układów opisanych w lit. a, e, g, i, k może być atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupa metylowa.

Podstawnikiem R w grupie podstawowej stanowiącej układ opisany w lit. p może być atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupa tiofenylowa, przy czym przyłączenie grupy tiofenylowej do grupy podstawowej następuje poprzez atom siarki.

4.2. Łącznik do grupy podstawowej

Łącznikami do grupy podstawowej mogą być:

- a) grupa karbonylova lub azakarbonylova,
- b) grupa karboksamidova (łączenie do struktury podstawowej następuje poprzez węgiel przy grupie karbonylowej), przy czym możliwe jest utworzenie dodatkowego połączenia pomiędzy podstawnikiem (zbudowanym z atomów węgla i wodoru) zlokalizowanym przy atomie azotu grupy amidowej oraz atomem węgla w pozycji 2 grupy podstawowej opisanej w punkcie 4.1. lit. a, prowadzące do utworzenia sześcioczłonowego pierścienia,
- c) grupa karboksylowa (łączenie do struktury podstawowej następuje poprzez węgiel przy grupie karbonylowej),
- d) układ cykliczny mogący zawierać atomy węgla lub heteroatomy: azot, tlen, siarkę, o wielkości pierścienia do 5 atomów (wliczając atomy węgla i heteroatomy), przyłączony bezpośrednio do grupy podstawowej, z podwójnym wiązaniem do atomu azotu w miejscu przyłączenia.

4.3. Grupa przyłączona

Grupa przyłączona może stanowić kombinację atomów: węgla, wodoru, azotu, tlenu, siarki, fluoru, chloru, bromu, jodu, o maksymalnej łącznej masie atomowej 400 u, tworzące następujące struktury:

- a) nasycony, nienasycony lub aromatyczny pierścień, łącznie z policyklicznymi i heterocyklicznymi, dowolnie podstawiony, przy czym możliwe jest także przyłączenie pierścienia do łącznika poprzez podstawnik,
- b) prosty lub rozgałęziony łańcuch węglowy, mogący zawierać w strukturze również heteroatomy, dowolnie podstawiony, liczący maksymalnie do 12 atomów w najdłuższym łańcuchu (nie licząc atomów wodoru).

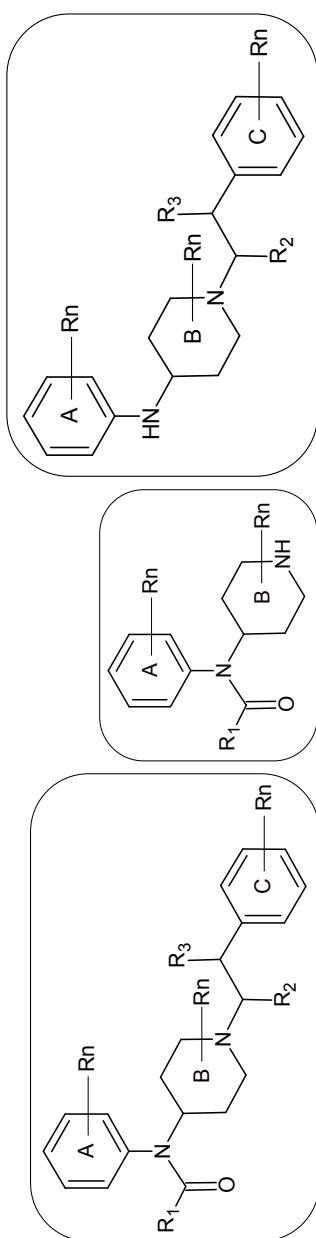
4.4. Łańcuch boczny

Łańcuch boczny, przyłączony do grupy podstawowej w sposób opisany w punkcie 4.1. lit. a-p, który może mieć postać następujących struktur:

- a) nasycony lub pojedynczo nienasycony, prosty lub rozgałęziony łańcuch węglowodorowy, w którym zamiast atomów węgla mogą znajdować się atomy tlenu lub siarki, otrzymany w ten sposób łańcuch boczny może posiadać swój najdłuższy łańcuch zawierający od trzech do siedmiu atomów (bez uwzględniania atomów wodoru), przy czym atomy wodoru w łańcuchu mogą być podstawione atomami fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupami: trifluorometylową lub cyjanową,
- b) nasycony, nienasycony lub aromatyczny pierścień zawierający pięć, sześć lub siedem atomów węgla, które mogą być zastąpione atomami azotu, tlenu lub siarki, przyłączony do grupy podstawowej bezpośrednio lub poprzez grupę metylenową, etylenową lub 2-oksoetylenową, przy czym atomy wodoru w pierścieniu mogą być podstawione dodatkowo atomami fluoru, chloru, bromu, jodu lub grupami: trifluorometylową, metoksylową lub cyjanową. Ponadto atom wodoru przy atomie azotu może być podstawiony grupą metylową lub etylową.

5. Pochodne fentanylu grupy IV-NPS

Każdy związek zawierający strukturę I, II lub III o maksymalnej łącznej masie cząsteczkowej 500 u, w której w pozycjach Rn, R1, R2, R3 mogą być podstawione atomy lub grupy atomów niezależnie od miejsca podstawienia, zgodnie z poniższym opisem oraz sole tych związków, o ile istnienie takich soli jest możliwe, i stereoisomery tych związków, o ile ich istnienie jest możliwe.

STRUKTURA I

STRUKTURA II

STRUKTURA III

5.1. W strukturze I, II i III:

- atom wodoru w pierścieniu A i C może być podstawiony w dowolnej pozycji (jednej lub kilku) podstawnikiem (Rn) w postaci atomu chloru, fluoru, bromu, jodu lub grupy: alkilowej (do 6 atomów węgla, tj. do C6), alkoksylowej (do C6),
- atom wodoru w pierścieniu B może być podstawiony w dowolnej pozycji (jednej lub kilku) podstawnikiem (Rn) w postaci atomu chloru, fluoru, bromu, jodu lub grupy: alkilowej (do C6), O-alkilokarboksylowej (do C6) połączony z pierścieniem poprzez atom węgla grupy alkilowej reszty kwasowej,

- c) pierścień C może być zastąpiony przez układ cykliczny (nasycony, nienasycony lub aromatyczny) zawierający do 6 atomów węgla tworzących pierścień, przy czym atom węgla może być zastąpiony heteroatomami takimi jak: tlen, siarka, azot,
- d) podstawnikiem R2 i R3 może być grupa: alkilowa (do C6) lub hydroksylowa.

5.2. W strukturze I i II:

Podstawnikiem R1 może być grupa: alkilowa (do C6), alkenylowa (do C6), alkinyłowa (do C6), alkoksylowa (do C6), alkokarboksylowa (do C6) przyłączona poprzez węgiel grupy alkilowej lub metyleniodioksyfenylowa przyłączona poprzez węgiel z pierścienia aromatycznego lub układ cykliczny (nasycony, nienasycony) zawierający do 6 atomów węgla tworzących pierścień, przy czym atom węgla może być zastąpiony następującymi heteroatomami: tlen, siarka, azot, ponadto pierścień może zawierać podstawniki w postaci atomów chloru, bromu, fluoru lub grupy alkilowej (do C6).

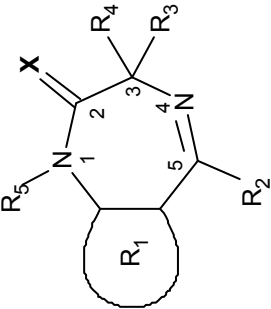
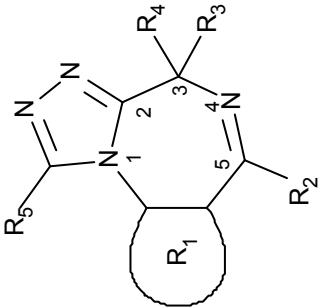
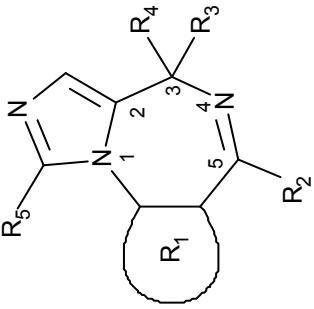
6. Benzodiazepiny grupa V-NPS

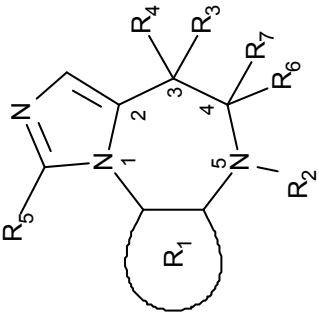
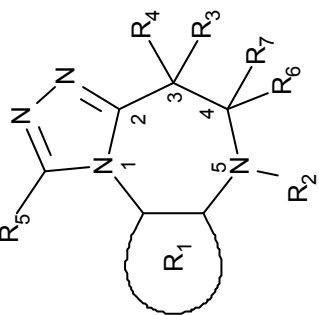
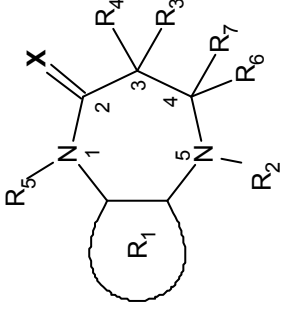
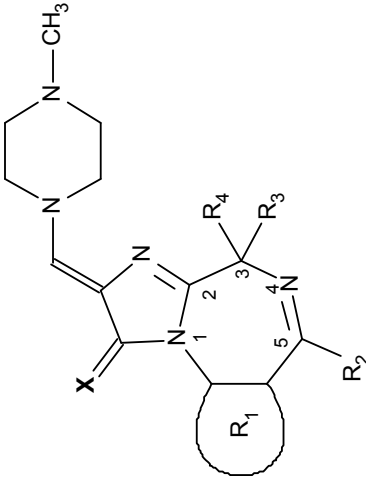
Każdy związek z grupy benzodiazepin zawierający grupę podstawową, szczegółowo określoną w punkcie 6.1, w tym grupę podstawową 1 dla pochodnych benzodiazepin przedstawionych w punkcie 6.1. w lit. a-f oraz grupę podstawową 2 dla pochodnych triazolowych i grupę podstawową 3 dla pochodnych imidazolowych benzodiazepin przedstawionych w punkcie 6.1. w lit. a-f o maksymalnej masie cząsteczkowej 600 u, oraz sole tych związków, o ile istnienie takich soli jest możliwe, i stereoisomery tych związków, o ile ich istnienie jest możliwe.

6.1. Grupa podstawowa

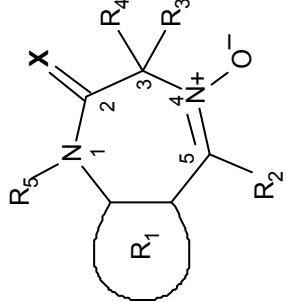
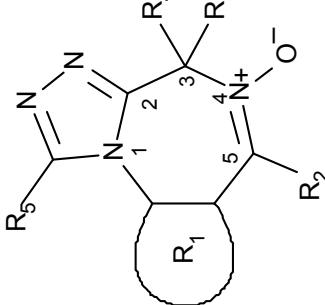
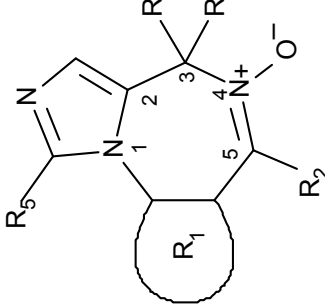
Podstawnikami od R1 do R7 oraz X w grupie podstawowej, stanowiącej jeden z układów opisanych w lit. a-f, mogą być atomy lub grupy szczegółowo opisane w punkcie 6.2.

Układy grupy podstawowej:

Benzodiazepiny	Grupa 1	Grupa 2	Grupa 3
a) pochodne 1,4-benzodiazepin			

	
	
<p>b) pochodne 1,5-benzodiazepin</p>	
<p>c) pochodne loprazolamu</p>	

<p>d) pochodne ketazolamu</p>	<p>e) pochodne oksazolamu</p>

f) pochodne chlorodiazepoksydu			
-----------------------------------	---	--	---

6.2. Podstawniki

- a) podstawnikiem R1 skondensowanym z siedmioczłonowym pierścieniem heterocyklicznym diazepiny może być następujący układ cykliczny: benzen, tiofuran, pirydyna (przy czym heteroatomy w skondensowanym pierścieniu tiofuranowym lub pirydynowym mogą znajdować się w dowolnej pozycji poza siedmioczłonowym pierścieniem struktury diazepiny). Ponadto podstawnik R1 może być podstawiony jednym lub większą liczbą podstawników w dowolnych pozycjach poza siedmioczłonowym pierścieniem heterocyklicznym diazepiny, wybranych spośród atomów: fluoru, chloru, bromu, jodu lub grup: metylowej, etylowej, nitrowej, aminowej w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe,
- b) podstawnikiem R2 może być układ cykliczny: fenyl-, pirydyl- (przy czym atom azotu może znajdować się w dowolnej pozycji w pierścieniu pirydylowym), cykloheksenyl- (przy czym podwójne wiązanie może znajdować się w dowolnej pozycji w pierścieniu

- cykloheksenyłowym). Ponadto pierścień fenylowy lub pirydylowy może być podstawiony jednym lub większą liczbą podstawników w dowolnych pozycjach, wybranych spośród atomów fluoru, chloru, bromu, jodu lub grup: metylowej, etylowej, nitrowej, aminowej w każdej możliwej kombinacji, o ile jest to chemicznie możliwe,
- c) podstawnikiem R3 może być atom wodoru lub grupa: hydroksylowa, karboksylowa, etoksykarbonylowa, (N,N-dimetylo)karbamoilowa, metylowa,
- d) podstawnikiem R4 może być atom wodoru lub grupa: metylowa, etylowa. Możliwe jest również, że w miejsce podstawników R4 i R3 obecna jest grupa karbonylowa (C=O) utworzona z atomem węgla pierścienia,
- e) podstawnikiem R5 może być atom wodoru lub grupa: metylowa, etylowa, (N,N-dimetyloamino)metylowa, (N,N-dietyloamino)metylowa, (N,N-dimetyloamino)etylowa, (N,N-dietyloamino)etylowa, (cyklopropylo)metylowa, (trifluorometylo)metylowa, prop-2-yn-1-ylowa,
- f) podstawnikiem R6 może być atom wodoru lub grupa: metylowa, hydroksylowa,
- g) podstawnikiem R7 może być atom wodoru lub grupa: metylowa, etylowa. W 1,5-benzodiazepinach, 1,5-tienodiazepinach, 1,5-pirydodiazepinach, możliwe jest również, że w miejsce podstawnika R4 i R3 obecna jest grupa karbonylowa utworzona z atomem węgla pierścienia (C=O). Ponadto 1,5-benzodiazepiny, 1,5-tienodiazepiny, 1,5-pirydodiazepiny mogą również posiadać w miejsce podstawników R2 i R7 wiązanie podwójne do atomu azotu w pozycji 5 struktury diazepiny z zachowaniem podstawnika R6 w pozycji 4,
- h) podstawnikiem X może być atom tlenu, siarki lub grupa: iminowa, N-metyloiminowa. Jeśli podstawnikiem R5 jest wodór, to jako postacie tautomeryczne tych związków mogą występować odpowiednie enole, tienole lub enaminy.